

ČESKÝ LES

25. 7. – 1. 8. 2009

Letošní týdenní akce ukončuje naše poznávání jižního příhraničí Čech, při kterém jsme již navštívili Šumavu (1992, 1993 a 1994) a Novohradské hory (1999).

Český les přiléhá k hranici s Bavorskem. Jeho délka je cca 85 km, šířka max. do 30 km. Táhne se zhruba od jihovýchodu k severozápadu a zahrnuje větší část býv. okresů Domažlice a Tachov. Od Šumavy je oddělen Všerubským průsmykem, na sz. končí u Jesenické nádrže a řeky Odry a přechází do Chebské pánve. Na straně do vnitrozemí tvoří hranici zhruba čára Kdyně – Horšovský Týn – Stráž – Planá – Dolní Žandov.

Nejvyšší vrchol je Čerchov (1042 m) a Dyleň (940 m), hlavní řeky Mže a Radbuza. Převážnou část Českého lesa prochází důležité rozvodí Labe – Dunaj (je vyznačeno na mapách 1:50.000).

V roce 2005 byla vyhlášena Chráněná krajinná oblast Český les, zahrnující však podstatně menší část území o výměře 473 km²; jde v podstatě o hlavní horský hřeben podél hranice se SRN, který byl dlouhá léta zcela nepřístupný. Sídlo správy CHKO je v Přimdě.

Ve středověku se v Českém lese uskutečnily tři historické bitvy:

- v roce 1040 u Brůdku ve Všerubském průsmyku (kníže Břetislav I. zvítězil nad německým císařem Jindřichem III.),
- v roce 1427 u Tachova (husitské vojsko Prokopa Holého nad vojsky čtvrté křížácké výpravy, zorganizované říšským sněmem a papežem),
- v roce 1431 u Domažlic (husitská vojska nad pátou křížáckou výpravou vedenou kardinálem Cesarinim a Fridrichem Hohenzollernským).

V průběhu 20. stol. došlo v celé oblasti k závažným hospodářským a politickým změnám, které měly významný vliv na charakter krajiny i obyvatelstva. Tak např. se vyměnila převážná část obyvatel, zaniklo na 80 osad a obcí (z toho na Domažlicku 30, na Tachovsku 50) atd.

Mapy 1:50.000 – edice KČT:

č. 2 – Slavkovský les a Mariánské Lázně – 4. vydání 2006

č. 28 – Český les sever – 3. vydání 2004

č. 29 – Český les jih – 3. vydání 2004

č. 63 – Chodsko – 3. rozšířené vydání 2003

Upozornění: nekupujte starší vydání map! Některé novější turistické trasy v nich chybějí!

Všeobecné pokyny:

Všichni účastníci zájezdu by měli být ve vlastním zájmu oblečení a obuti tak, aby je nepřekvapilo náhlé zhoršení počasí v horském terénu. K povinné výstroji do hor patří kvalitní obuv, čepice, nepromokavá bunda či pláštěnka, svetr, další dle vlastního uvážení. Stravování je zajištěno formou polopenze, během dne jsou nutné vlastní zásoby. Možnosti občerstvení na trasách jsou velmi omezené, proto je nutné mít vlastní láhev s vhodným nápojem. Máme přislíbenou možnost nabrání čaje v ubytovně při snídani. Nezapomeňte na osobní lékárníčku. Batoh s výstrojí, potravinami, nápoji a osobní lékárníčkou si každý účastník nosí sám a denně kontroluje a doplňuje obsah. Nezapomeňte na platné cestovní doklady.

Před zájezdem doporučujeme absolvovat lékařskou prohlídku. Každý účastník se účastní zájezdu na vlastní nebezpečí a během zájezdu musí dodržovat pokyny vedoucího. Všichni účastníci zájezdu jsou pojištěni proti úrazu na základě pojistné smlouvy mezi ČSTV a pojišťovnou Kooperativa a. s. Členové KČT si mohou navíc individuálně uzavřít zvýhodněné úrazové pojištění u pojišťovny UNIQA a. s. (plné znění smluv a informace o rozsahu pojistného krytí jsou zveřejněny na klubových stránkách www.kct-slovan.pardubice.info v sekci Dokumenty – Společné – POJISTNÉ SMLOUVY.

Zavazadla:

Nejvhodnějšími a nejskladnějšími zavazadly do autobusu jsou kufry. Autobus nás dopraví až na místo ubytování, nebalte proto své věci do krosen či batohů s kostrou.

Adresa pobytu:

Penzion Josefinum

Nová Ves 198

348 06 Přimda

Telefon: 374 796 269 nebo 775 711 712; e-mail penzionj@seznam.cz

Adresu sdělte příbuzným nebo známým, aby se s vámi v případě potřeby mohli spojit.

Pokyny k odjezdu:

Odjezd v sobotu 25. července 2009 od hlavního nádraží ČD v 7.30 hod. Dále 7.35 hod. v Polabinách – zast. MHD Kpt. Bartoše a 7.40 hod. zast. MHD Kosmonautů.

NÁSTUPNÍ MÍSTO A VEŠKERÉ PŘÍPADNÉ ZMĚNY HLASTE DAGMAR EHRENBERGEROVÉ, e-mail do zaměstnání ehrenbergerova@szs.pardubice.cz, telefon do zaměstnání 466 050 217, mobilní telefon 739 569 070. Pro odhlášení od 1 měsíce před odjezdem počítejte dle klubových dohod se stornovacím poplatkem ve výši 500 Kč, 1 měsíc až 1 týden před odjezdem s poplatkem ve výši 50 % z ceny zájezdu, v době kratší než týden s úhradou plné ceny. Bude-li místo obsazeno náhradníkem, stornovací poplatek se nebude účtovat; v takovém případě je však nutno oznámit náhradníkova data potřebná do definitivního seznamu účastníků.

Návrat do Pardubic se předpokládá v sobotu 1. srpna 2009 kolem 18 hod.

K dennímu programu:

Trasy autobusu jsou psány kurzívou, jejich kilometráž je orientační.

Pěší trasy jsou rozděleny podle náročnosti do tří skupin od nejnamáhavější I. po nejméně namáhavou III. skupinu V popisu tras je uvedena v hranatých závorkách kilometráž, v kulatých závorkách nadmořská výška jednotlivých míst, odečtená z map. Z toho si může každý snadno odvodit přibližný profil jednotlivých tras, proto grafickou část nepřikládáme.

Zájezd připravil a vede:

Dobroslav Bureš

466 512 612, 604 990 501

1. den – sobota 25. července

Autobus: Pardubice – Praha – Plzeň – Stod – Staňkov – Koloveč – Radonice – Domažlice (parkoviště poblíž kostela Svatých) – až sem cca 260 km. Zde vystoupí skup. III. Dál přes Kout na Šumavě do Prapořiště (vystoupí skup. I. a II.). Prázdný do Brůdku, kde čeká na příchod skup. II. S ní přes Prapořiště do osady Starec – čeká na skup. I. Se skup. I. a II. do Domažlic (přistoupí skup. III.). Všichni přes Dražnov – Poběžovice – Bělá n. Radbuzou – Bezděkov do Nové Vsi. Celková trasa AB cca 330 km.

Skupina I.: Prapořiště (450 m) – po žluté zn. na Čepici (642 m) [1,5] – dolů na rozcestí Pod Čepicí (600 m) [2] – doprava po červené zn. k osadě Na Spáleném – kostel sv. Anny (Tanaberk 515 m) – na silnici na sever. okraji obce Hájek (450 m) – po ní doprava do obce Brůdek ke kostelu (480 m) [7]. Až sem společně se skup. II. Dál po červené do Studánek (515 m) k osadě Bělohrad (520 m) [11] – zde u transformátoru beze značky doprava pod elektr. vedením asi 300 m na polní cestu – po ní doleva k lesu a podél něj ještě asi 500 m k vidlici zelené zn. – po ní doprava podél lesa dolů do osady Starec k autobusu (475 m) [13].

Skupina II.: Prapořiště – stejně jako skup. I. až do Brůdku ke kostelu [7]. Odjezd do osady Starec pro skupinu I.

Skupina III.: prohlídka Domažlic, zpět na parkoviště, společný odjezd do Nové Vsi.

Potřebná mapa: č. 63.

Zajímavosti:

Na Spáleném – památník na místě zavraždění dvou členů hlídky SOS (Stráž obrany státu) německými ordnery dne 8. 10. 1938.

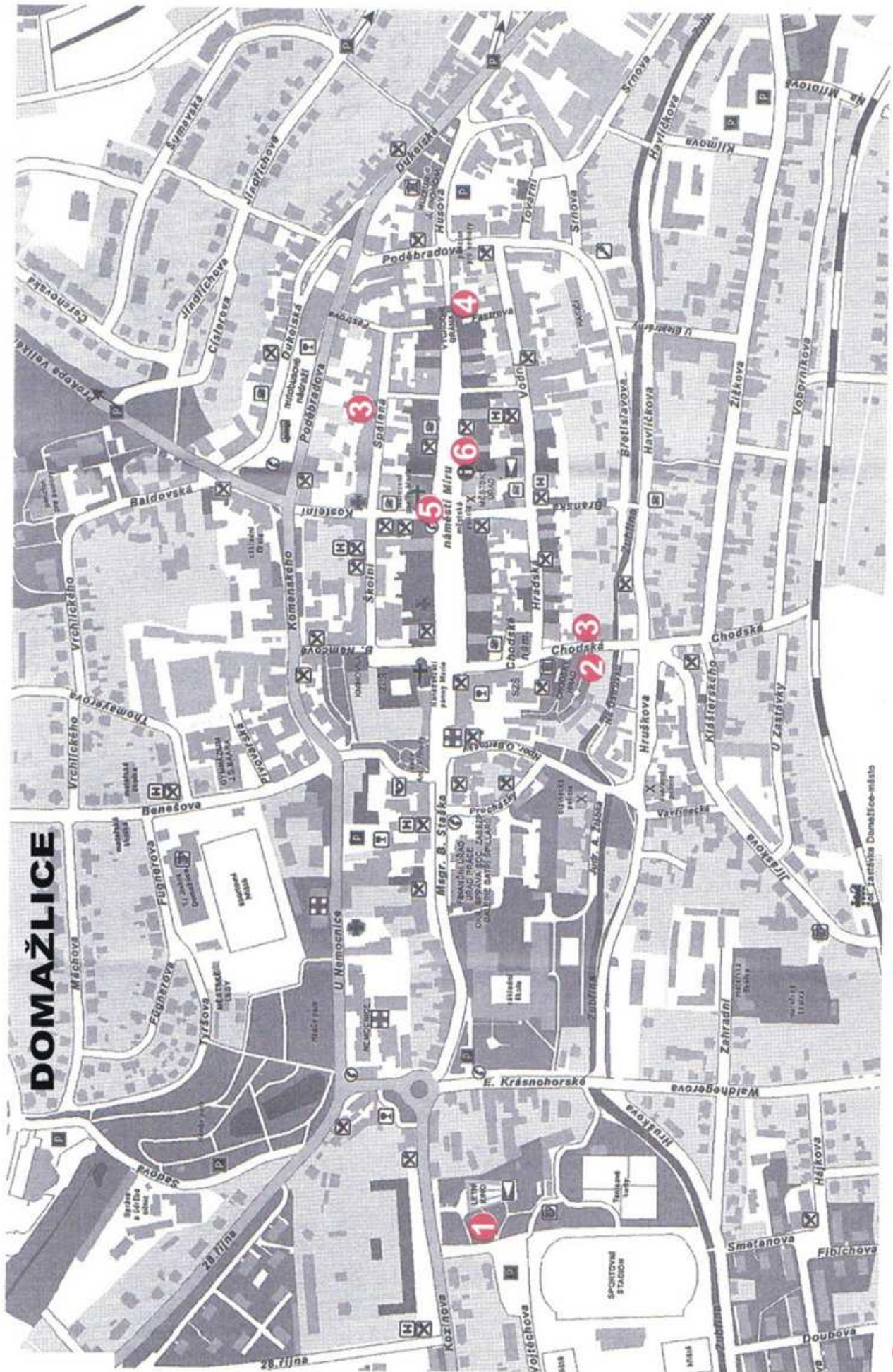
Svatá Anna (Tanaberk) – na místě dřevěné kaple z r. 1704 postaven v l. 1712 – 17 poutní kostel ve stylu vrcholného baroka (arch. M. A. Gilmetti). Loď má oválný půdorys s ochozy pro poutníky; hrobka Stadionů z Koutu na Šumavě. Po 2. svět. válce silně poškozen, výzdoba zničena, přilehlé objekty (hostinec, škola, fara) zbořeny. Opravován 1992 – 95.

Brůdek – kostel sv. Václava – pův. kaple postavena na paměť bitvy mezi knížetem Břetislavem I. a císařem Jindřichem III. r. 1040. Rozšířena kolem r. 1382 na kostel, ten v 17. stol. upraven raně barokně, opravován v 19. stol. Jednolodní, presbytář trojboký, křížově sklenutý. Je to nejstarší kostel v Čechách, zasvěcený sv. Václavu. Bitva r. 1040 je popsána v Dalimilově kronice, v ní první písemná zmínka o Chodech.

Domažlice – první zmínka už v r. 993, vedly tudy obchodní cesty z Bavorska do vnitřních Čech, výběr cla. V l. 1262 – 5 zde založil Přemysl Otakar II. královské město s hradem. Od počátku husitských válek bylo město na straně táboritů; po Bílé hoře upadalo. Nový rozkvět až v 19. stol. spolu s rozvojem průmyslu. Tehdy částečně zbořeno městské opevnění, ze tří bran zachována jen Dolní. Za zhlédnutí stojí Chodský hrad (dnes muzeum), muzeum Jindřicha Jindřicha, galerie bratří Špillarů, gotický kostel Všech svatých, kostel Narození P. Marie s věží sloužící též jako rozhledna, augustiniánský klášter a celé náměstí s gotickými a renesančními domy s podloubími a cennými štíty. Ve městě je řada soch a pomníků, na domech pamětní desky (Vrchlický, Němcová, Tyl, Čapek-Chod aj.).

Podrobnější popis je na zadní straně mapy č. 63.

Přikládáme plánek města.

- 1** LETNÍ KINO, FREILICKINO, OPEN-AIR CINEMA
- 2** CHODSKÝ HRAD, CHODENBURG, THE CASTLE
- 3** WC
- 4** BRÁNA, STADTTOR, THE GATE
- 5** VĚŽ, TURM, THE TOWER
- 6** MĚSTSKÉ INFORMAČNÍ CENTRUM, INFORMATIONSZENTRUM, INFORMATION CENTRE

2. den – neděle 26. července

Autobus: má volno, až odpoledne zajede do města Přimda pro skupinu I., II. a III. Při zpáteční cestě zastávka u zříceniny kostela sv. Apoleny. – Jízda celkem 15 km.

Skupina I.: Nová Ves (600 m) – beze značky na Dianu (530 m) [4] – po žluté zn. doleva do býv. Rybnické (495 m) [5,5] – po červené doprava pod kopec Smrčina (520 m) [9] a do Rozvadova (570 m) [11,5] – doprava beze značky k parkovišti [12] – po modré zn. do Svaté Kateřiny (520 m) [15,5] – rozhledna Milíře (600 m) [17,5] – Pod Ovčím kopcem (680 m) [21] – U Prokopce [21,5] – po zelené zn. doleva do Přimdy (600 m) [23] – po naučné stezce výstup na hrad (720 m) a zpět do města [25].

Skupina II.: Nová Ves (600 m) – beze značky na Dianu (530 m) [4] – beze značky po silnici na okraj Svaté Kateřiny (520 m) [8,5] – po modré zn. doprava k rozhledně Milíře (600 m) [10,5] – Pod Ovčím kopcem (680 m) [14] – U Prokopce [14,5] – po zelené zn. doleva do Přimdy (600 m) [16] – po naučné stezce výstup na hrad (720 m) a zpět do města [18].

Skupina III.: Nová Ves (600 m) – beze značky na Dianu (530 m) [4] – po žluté zn. doprava pod Ovčím kopcem (680 m) [10,5] – U Prokopce [11] – po zelené zn. doleva do Přimdy (600 m) [12,5] – po naučné stezce výstup na hrad (720 m) a zpět do města [14,5].

Potřebné mapy: č. 28 a 29.

Zajímavosti:

Nová Ves – první zmínka o ní v l. 1497 – 9, ve vsi se vybíralo clo. V r. 1930 měla 140 domů, s přilehlými osadami 1400 obyvatel. V r. 1946 velký požár. Kostel sv. Linharta (pův. gotický, přestavěn barokně 1792) zanikl po r. 1948. Zbytky rozsáhlého hřbitova. – Dnes je asi 20 domů.

Diana – lovecký zámeček z r. 1742 (snad arch. Santini) s centrálním půdorysem tvaru kříže s postranními křídly – nepřístupný, majetek Kolowratů. Rozsáhlý park s vzácnými druhy dřevin. Dřevěná kaple sv. Žofie z r. 1939. Přilehlá velká pila zanikla.

Rozvadov – první zprávy z 16. stol., název Rozvadov od r. 1885. Býv. důležitý hraniční přechod, staré usedlosti většinou zbořeny a nahrazeny novými účelovými objekty.

Svatá Kateřina – existovala již ve 12. stol. (zbytky románských sloupů u kostela). Původní got. kaple P. Marie z poč. 14. stol. byla rozšířena na kostel a zasvěcena sv. Kateřině, koncem 18. stol. za Kolowratů barokně přestavěna. Jednolodní s poměrně bohatým interiérem, v podlaze mnoho barokních náhrobníků.

rozhledna Milíře – nová radiokomunikační věž, výška 35 m, přístupná, rozhled. Přilehlá obec se datuje od r. 1796, název odvozen od způsobu získávání dřevěného uhlí pálením v přilehlých lesích.

Apolenský příkop (na trase skupiny III.) – technické dílo z r. 1838, kanál na přepravu dříví do milířů a skláren, zachovány jen zbytky.

Přimda – město – osada, nacházející se na staré obchodní cestě pod již stojícím hradem se prvně připomíná v r. 1331. Byla správním střediskem tzv. přimdských Chodů, střežících zemskou hranici. Tato služba zanikla v 16. stol. Opevněné městečko ztrácelo postupně na významu, určitý rozvoj nastal na zač. 20. stol. V dubnu 1945 byla Přimda těžce bombardována, celý střed městečka vyhořel. Kostel sv. Jiří (pův. románský, přestavěn goticky ve 14. a 15. stol.), rovněž poškozený, byl důkladně opraven až po r. 1989. Je jednolodní, zařízení pseudogotické.

Přimda – hrad – založili Němci v 1. pol. 12. stol., rozšiřován ve 14. a 15. stol., v 16. stol. se již uvádí jako pustý. Z pův. románského hradu se zachovala jen mohutná věž. Hrad později pokračoval i na záp. a východní straně – zachovány jen zbytky. Byl zde mj. vězněn kníže Soběslav a král Přemysl Otakar II. Generální oprava hradu proběhla v l. 1989 – 93.

Sv. Apolena – zřícenina poutního kostela z r. 1580, postaveného u léčivého pramene. Již na poč. 20. stol. začal kostel chátrat, po r. 1945 zkáza dokončena. Přilehlá osada zcela zanikla.

rod Kolowratů – česká šlechta, sledovatelný rodokmen začíná už v r. 1347. Již tehdy rozdělen na 8 větví, většina z nich brzy vymřela, zůstala jen libštejnská a kolowratská. Význam pro české dějiny měli hl. členové libštejnské větve, např. poslední František (1778 – 1861) byl vzdělaný český vlastenec, spoluzakladatel Národ. muzea, prezident Král. české společnosti nauk atd. Byl též ministrem vnitra ve Vídni 1826 – 48, pro neshody pak odstoupil. Jím větev libštejnská vymřela, dědictví přešlo na Kolowratské. Ti byli povyšováni do hraběcího stavu až v 2. pol. 17. stol. Sídlo měli v Týnci u Klatov a v Březnici. Dál se větvili, část ve vých. Čechách (Rychnov n. Kn., Podorlicko). Panství Přimdu zakoupili v r. 1675. Hrabě Alexandr (1886 – 1927) byl automobilový závodník, po r. 1918 reprezentoval ČSR, za volantem též zemřel. Po něm jeho mladší bratr Jindřich (1897 – 1996) napsal např. práci „Psychologie bolševismu“, podporoval českou menšinu. Po záboru 1938 musel uprchnout, skrýval se, zúčastnil se protinacist. odboje. Po r. 1945 byl vyslancem v Turecku do 1948, pak s rodinou odešel do USA, živil se jako farmář a obchodník s tělocvičnými pomůckami. V r. 1992 restituoval svůj majetek, spravoval ho až do smrti spolu se synem Františkem Tomášem (1943 – 2004). Vdova po Františkovi žije v ČR, dvě nezletilé děti.

3. den – pondělí 27. července

Autobus: *Nová Ves – Poběžovice – Draženov – Folmava (vystoupí skup. II. a III.) – Furth im Walde (vystoupí skup. I.) – prázdný zpět přes Folmavu – Draženov – Klenčí – Capartice. Zde čeká na příchod všech tří skupin. Společně návrat přes Draženov a dále do Nové Vsi. Celkem cca 120 km. Cestou z Capartic zastávka na Výhledech.*

Skupina I.: Furth im Walde (410 m) – od nádraží z poč. po zeleném trojúhelníku E6, pak po turistické značce F9 k zámečku Voithenberg a na Tři znaky (902 m) [7]. Dále po české zelené zn. doleva k místu Na zlomu (900m) [10]. U studánky [11,5] až k odbočce na Čerchov [12,5]. Odsud beze značky doprava na vrchol Čerchova (1042 m) a zpět 2x500 m [13,5]. Dál doprava po zelené zn. k rozcestí Pod Čerchovem (850 m) [14,5], odsud doleva po červené zn. do Capartic (750 m) [17,5]. Cestou zpět zastávka na Výhledech.

Skupina II.: Folmava (470 m) – po žluté zn. k rozcestí Nad Folmavou (520 m) [1,5] – doleva po modré a zelené zn. k hraničnímu přechodu Pod Ovčím vrchem (510 m) [3,5]. Dál doprava podél hraničních sloupů beze zn. (jen z počátku společně 1 km po německé zn. F12) až na Tři znaky (902 m) [7]. Dál stejně jako skup. I. na Čerchov a do Capartic, celkem též 17,5 km.

Skupina III.: Folmava (470 m) – po žluté zn. k rozcestí Nad Folmavou (520 m) [1,5] – doprava stále po žluté zn. k České studánce (720 m) [4,5] – doleva po modré zn. na Čerchov (1042 m) [8] – beze zn. dolů na zelenou zn. [8,5], po ní doprava na rozcestí Pod Čerchovem (850 m) [9,5] a po červené zn. doleva do Capartic (750 m) [12,5].

Potřebná mapa: č. 63

Zajímavosti:

Furth im Walde – první zmínka o tomto bavorském městě je z r. 1086, hradby 900 roků staré, na město povýšeno r. 1336. Velký požár r. 1863. Další podrobnosti o městě i o slavnosti “Stínání draka” (letos od 8. do 19. 8.) jsou uvedeny na zadní straně mapy č. 63.

Přikládáme plánec města.

Voithenberg – středisko letních a zimních sportů (golf, sjezdové a sáňkářské dráhy). Zámeček je nepřístupný.

Tři znaky (Dreiwappen) – hraniční přechod pro pěší. Stýkají se zde hranice tří historických zemí (Česka, Bavorska a Horní Falce). V r. 1764 uzavřena mezi císařovnou Marií Terezií a bavorským kurfiřtem Maxmiliánem Josefem smlouva o definitivní hranici mezi Čechami a Německem. Odsud pak probíhalo na obě strany vytyčování hranice; historické hraniční kameny jsou místy zachovány na Domažlicku i Tachovsku.

Čerchov – nejvyšší bod Českého lesa 1042 m. Po r. 1948 se stal důležitým vojenským objektem, zpřístupněn až po r. 2000. Kromě mohutného voj. objektu (již mimo provoz) a řady menších je na vrcholu kamenná rozhledna KČT (Kurzova věž) z r. 1905. Turistická Pasovského chata z téhož roku (20 pokojů, 60 lůžek+noclehárna) zanikla.

Capartice – dřevorubecká osada z r. 1705. Příchozí obyvatelé byli nazýváni caparti.

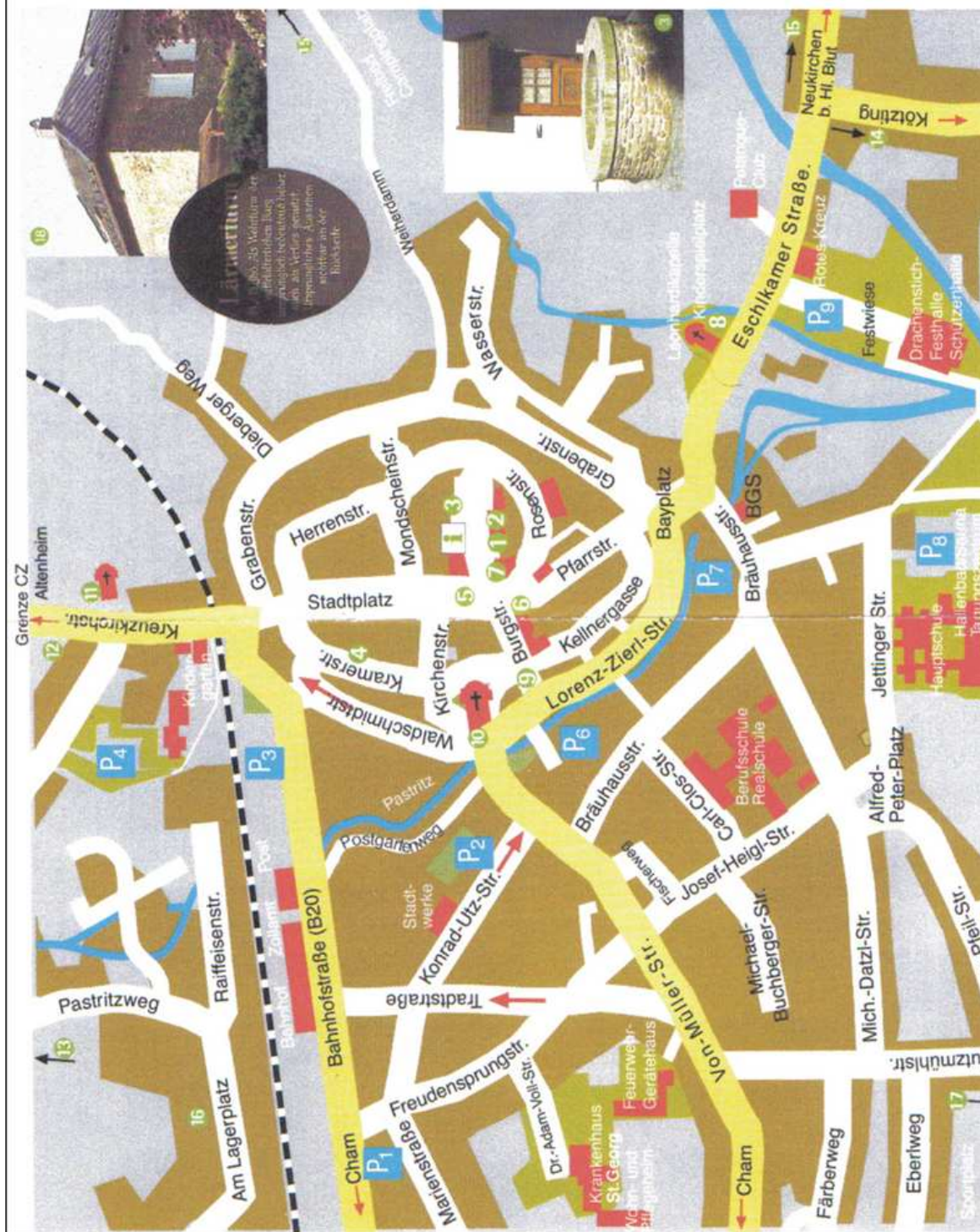
Výhledy – místo s krásným výhledem na Domažlicko. Pomník Jindřicha Šimona Baara od sochaře Lad. Šalouna z r. 1933.

Folmava – býv. hraniční silniční přechod, obec se po r. 1989 rychle rozrůstá.

FURTH im WALDE

T Tourist-Information
geöffnet von Mai bis Oktober:
Mo-Do von 9-18 Uhr,
Fr 9-15 Uhr
Sa/So 10-12 Uhr
geöffnet von Oktober bis Mai:
Mo-Do 8-17 Uhr, Fr 8-12 Uhr
E-mail: tourist@furth.de
www.furth.de
Telefon 09973 50980, Fax 50985

- 1 Stadtturm
- 2 Deutsches Drachencmuseum
und Landestormuseum
von Mai-Oktober: Di-So
10.15-16.45 Uhr, Mo geschl.,
von Oktober-Mai,
Di und Do 14-17 Uhr
Sa und So. 11-13 Uhr
- 3 Stadtbrunnen
- 4 Further Feisengänge
- 5 Nepomukstatue
- 6 Altes Rathaus
- 7 Glockenspiel, täglich um 11 und 18 Uhr
- 8 Leonhardikapelle
- 9 Burgtor
- 10 Stadtpfarrkirche, katholisch
- 11 Evangelische Kirche
- 12 Kreuzkirche, Friedhof
- 13 Hammerschmiede bei Voithenbergbrücke
geöffnet Mai-Oktober, So 14-15 Uhr
- 14 Ausflugs- und Erholungspark
„Am Steinbruchsee“, ganztägig
geöffnet, Telefon 09973 609
- 15 Wildgarten mit Unterwasser-
Beobachtungsstation
Telefon 09973 2933
- 16 Museum Fiederwisch
Telefon 09973 1229
- 17 Waldbühne, Tel. 09973 2126
- 18 Lärmerturm

4. den – úterý 28. července

Autobus: *Nová Ves, směr Železná, ale odbočka vlevo do Karlovy Huti – Waldorf – býv. Pleš (zastávka pro všechny; po prohlídce zpět, po 1 km vystoupí skup. I.) – se skup. II. a III. zpět do Karlovy Huti – dál směr Bělá, ale odbočka vpravo do Smolova – přes Nový Dvůr a býv. Mostek do Rybníku (vystoupí skup. II.) – Šidlákov – Drahotín – Poběžovice (skup. III. vystoupí, čeká na návrat) – Vranov (skup. III. vystoupí). Prázdný přes Postřekov – Chodov do Capartic (čeká na návrat všech skupin). Společně přes Postřekov a Poběžovice zpět do Nové Vsi. Celkem cca 105 km.*

Skupina I.: býv. Pleš (770 m) po společné prohlídce odjezd směr Karlova Huť – vystoupí už po 1 km – dál po červené zn. k býv. kasárnám Václav (780 m) [1] – býv. Janská Huť (600 m) [4] – Rybník (530 m) [7,5] – Závist (595 m) [10] – Liščí Domky [12] – St. Herštejn (878 m) [14,5] – Vranovské sedlo (750 m) [15,5] – Škarmanka (888 m) [18,5] – Haltrava (882) [20,5] – pod Sádkiem (770 m) [22] – Capartice (750 m) [24,5].

Skupina II.: Rybník (530 m) – po červené zn. směr Závist a dál stejně jako skup. I. do Capartic. Celkem 17 km.

Skupina III.: Vranov (650 m) – po zelené zn. asi 300 m na silničku – po ní beze značky doprava, po 1 km za jejím ohybem na lesní pěšinu, po ní přímo na St. Herštejn (878 m) [2]. Dál po červené zn. stejně jako skup. I. a II. až do Capartic. Celkem 12 km.

Potřebná mapa: č. 29

Zajímavosti:

Pleš – zaniklá obec, připomínána prvně r. 1606. Kostel Jana Křtitele byl z r. 1684, P. Marie z r. 1906. V r. 1930 měla obec přes 700 obyvatel a 100 domů.

Václav – zaniklá osada z 2. pol. 18. stol. V r. 1930 zde bylo 60 domů a 450 obyvatel. Zbytky kasáren Pohr. stráže (rota Václav).

Waldorf – vznikla v 18. stol. při býv. sklárně. Zámek z 20. stol. i celá osada (v r. 1930 měla 170 obyv.) zanikly.

Rybník – vznik kolem r. 1600. Byl zde velký rybník, patřící městu Domažlice, zanikl, název zůstal. V r. 1930 zde 65 domů a 430 obyv.; původní zástavba vč. kostela zanikla, nově účelová zemědělská výstavba.

Závist – kuriozita: střecha domu č. 17 je rozvodím Labe – Dunaj!

Starý Herštejn – zřícenina hradu z 13. stol., za Přemysla Otakara II. v r. 1266 přebudován na hraniční pevnost. V r. 1421 dobyt husity, částečně obnoven jako loupežnický, proto r. 1510 znovu dobyt a rozbořen. Zachovány zbytky věže a hradeb. Rozhled.

Haltravské pohoří – asi 6 km dlouhý hřeben s min. výškovými rozdíly kolem 850 – 890 m.

Poběžovice – pův. tvrz z 2. pol. 14. stol., povýšeny na město v r. 1424. Tvrz přebudována b kolem r. 1470 na gotický vodní hrad, po r. 1550 renesanční úpravy, v l. 1682 – 95 přestavěna na barokní zámek. Tvoří ho blok budov kolem arkádového nádvoří. Po 2. svět. válce měl být zámek zbořen, postupně se rekonstruuje. Kostel Nanebevzetí P. Marie je pův. z r. 1500, přestavěn barokně. Na nám. je socha Jana Nepomuckého od Jana Brokofa..

Poběžovice vystřídaly řadu majitelů, poslední (1864 – 1945) byla hrabata Coudenhove-Kalergi. Pocházeli z Brabantska (13. stol.), rozšířili se na anglickou, francouzskou a v 19. stol. českou větev. Statek a zámek Poběžovice zakoupil v r. 1864 František Karel Coud. (1825 – 93), oženil se s Marií z rodu Kalergi. Zámek pak převzal jejich syn Jindřich (1859 – 1906), během diplomatické služby se v Tokiu oženil s Japonkou Mitsuko.

Dále podrobně na následujících dvou stránkách.

POBĚŽOVICE – ROD COUDENHOVE-KALERGI A PANÍ MITSUKO

Představujeme vám Mitsuko (7.7.1874 - 28.8.1941), ženu hraběte Heinricha Coudenhove-Kalergi (12.10.1859 – 15. 5.1906). Provdala se za něj roku 1895 v Tokiu, kde působil jako legační rada vyslanectví Rakouska-Uherska. Sňatek byl považován za nerovný, protože nevěsta byla dcerou japonského obchodníka s olejem a starožitnostmi. I doba nebyla nakloněna pro uzavírání mezinárodních sňatků. Z obou stran bylo zapotřebí mnoha zvláštních povolení. Mitsuko musela být překřtěna na katoličku. Její manžel se posléze vzdal diplomatické kariéry a rodina s dvěma malými syny, Hansem a Richardem, přesídlila už v roce 1896 z Japonska do českého města Poběžovice, kde se Heinrich ujal správy zanedbaného rodového panství a rozhodl se stát vědcem. V roce 1900 složil na pražské Karlově univerzitě doktorát z filozofie. V Čechách se jim narodilo ještě dalších pět dětí – synové Gerolf a Karl, dcery Elisabeth, Ida a Olga. Rodina žila velmi kulturně, přijímala řadu zahraničních návštěv. Doma se mluvilo mnoha jazyky. Heinrich nechal pro svou rodinu opravit nejprve zámeček Ronšperk v Poběžovicích a jako letní sídlo, určené zvláště Mitsuko, zadaptoval i bývalý klášter na blízké Pivoni a lovecký zámeček Dianahof /ten dnes již neexistuje/. Život ve zdejších Poběžovicích se však změnil v roce 1906 náhlým Heinrichovým úmrtím. Od té doby se výchovy dětí i řízení správy panství ujala sama Mitsuko. Namísto domácí výuky poslala děti do prestižních vídeňských škol a svůj život dělila mezi vídeňskou smetánku a kontrolu rodinného sídla. V období do 1. světové války se stala ozdobou vídeňských aristokratických a uměleckých kruhů, čile se stýkala i s japonským velvyslanectvím, aby zmírnila svůj stálý stesk po domově.

S vypuknutím války se však život znovu zkomplikoval. Dva synové jí odešli na frontu a Mitsuko s dcerami přesídlila na Pivoň, protože Japonsko se ocitlo v nepřátelském táboře Rakouska-Uherska. Tam zřídila vojenský lazaret a pěstitelskou činností vylepšovala špatný stav zásobování. Po válce však panství odevzdala prvorozenému dědici Hansovi a s dcerou Olgou se vrátila zpět do Rakouska, kde bydlely spolu na předměstí Vidné, v někdejší letním domečku v Modlingu.

Opuštěná Mitsuko žila pouze svými vzpomínkami na rodné Japonsko. Ty jí oživovaly časté návštěvy krajanů. Ona sama se do Japonska už nikdy nevrátila. K nalomenému zdraví nepřidaly ani dva záchvaty mozkové mrtvice, z nichž druhému v roce 1941 podlehla ve svých šedesáti sedmi letech. Pochovaná je na hřbitově v Hielzingu, její manžel odpočívá v Poběžovicích.

Z dětí prošel nejvýznamnější kariérou druhorozený syn Richard, zakladatel hnutí Panevropy. Hrabě Richard Coudenhove-Kalergi, narozený roku 1894 v Tokiu s japonským jménem Eijiro, politolog a publicista, studoval na vídeňské univerzitě, v roce 1916 složil doktorát filozofie. V duchu někdejšího přesvědčení svého otce se stal proklamátorem politického, ekonomického a kulturního sjednocení Evropy do Spojených států evropských. Ve své knize Panevropa, jejíž první vydání vyšlo ve Vídni v roce 1923 a bylo přeloženo do mnoha světových jazyků. Už ve 20. letech předpověděl nebezpečí fašismu a komunismu, mezi jeho přátele se řadili i T. G. Masaryk a pozdější prezident Edvard Beneš, který k českým vydáním některých jeho prací napsal předmluvy. Po anšlusu Rakouska byl Richard donucen uprchnout před nacisty do Švýcarska a pak do Spojených států. Od roku 1941 přednášel historii na univerzitě v New Yorku. Po válce se vrátil do Evropy a v roce 1947 se stal spoluzakladatelem a generálním tajemníkem Evropské parlamentní unie. Richard získal četná mezinárodní ocenění za své úsilí o udržení světového míru. Zemřel v roce 1972 ve Švýcarsku.

Mladý Richard si vzal za ženu matčinu přítelkyni, o mnoho let starší slavnou herečku, Idu Roland. Žili spolu celý život šťastně, avšak matka mu tento sňatek nikdy neschválila. Právě tento sňatek byl příčinou ukončení rodinných vztahů. Richard zdědil mnohé ze svých názorů po svém kosmopolitně založeném, filozoficky vyrovnaném otci, to však Mitsuko nijak zvlášť neovlivnila, v době jeho názorové vyspělosti patřila ona svým vypjatým vlastenectvím spíše k opačnému ideologickému táboru. Novináři jejich vztah respektovali a Mitsuko zvali „matkou Evropy“.

Třetí syn Gerolf, narozený v Čechách, který se naučil samostatně japonsky, působil na japonském velvyslanectví v Praze, vyučoval historii na Karlově univerzitě a spoluzakládal ve 30. letech v Praze Česko-japonskou společnost. Musel však před příchodem Hitlera Prahu opustit a uchýlit se s rodinou do Anglie, kde v roce 1978 zemřel. Jeho ženou byla maďarská šlechtična Sophie Pálffy, měli čtyři děti, z nichž tři – Jacob, Michael a Barbara dnes žijí ve Vídni. Barbara Coudenhove-Kalergi převzala 28. října 2001 z rukou prezidenta Havla vysoké státní vyznamenání za publicistickou práci pro Českou republiku v zahraničí.

Nejstarší syn Hans, správce poběžovického panství, měl k matce korektní vztah, protože byl povinen ji také podporovat. I on se oženil k nelibosti své matky se starší ženou, maďarskou židovkou Lily, jež byla artistkou a jednou z prvních sportovních pilotek. Ani narození vnučky Pixie nevedlo ke zlepšení vztahů. Lily svou praktičností zachraňovala hospodářství, protože Hans hověl výstředním uměleckým koníčkům. I Lily musela před Hitlerem utéci a 2. světovou válku strávila v Itálii. Hans, aby ochránil svou malou dcerku, se přidal k místním henleinovcům a po válce byl z Poběžovic vysídlen. Manželé se setkali ve Švýcarsku a vzápětí se rozvedli. Hans se znovu oženil a dožil do roku 1967 v Německu. Dcerka Pixie, křtěná Marie Electa, zemřela nedávno v Kalifornii. Zajímavostí je zveřejněná korespondence Mitsuko a Lily, jak dceru Pixie vychovávat.

Méně starostí měla Mitsuko s dcerami, které toužily po vzdělání a emancipaci. Nejstarší Elisabeth dosáhla doktorátu práv a ekonomie a zahájila slibnou kariéru. Zemřela však předčasně v roce 1936 v Paříži. Druhá Ida, považovaná od dětství za rebela rodiny, se po aktivitách v emancipačním hnutí mládeže meziválečné generace provdala za Angličana a stala se spisovatelkou katolických románů. K matce se odmítala hlásit. Zemřela v roce 1971 ve Frankfurtu.

Nejmladší Olga obětovala své matce celý svůj život a stala se její doživotní pečovatelkou. Po její smrti se uchýlila k Hansovi do Poběžovic a společně s ním byla po válce i vysídlena. Žila sama až do roku 1976 v bavorském městečku Allenstadt.

Nejmladší syn Karl, na jehož výchovu nezbyl Mitsuko po ovdovění čas, utekl rodině už za 1. světové války do Austrálie a živil se jako překladatel a tlumočnick, I on si vzal ženu starší – rodilou Videňáčku Anitu Karolinu, s níž žil v bezdětném manželství. Zemřel ve Švýcarsku v roce 1987.

Tři ze čtyř synů Mitsuko se oženili se ženami staršími, než byli oni sami. Lze to chápat jako stav absence mateřské něhy. Matka, kterou nepochybně velmi ctíli, milovali a obdivovali pro její krásu, byla především partnerkou jejich otce. Pak značný věkový rozdíl mezi rodiči vedl spíše k pozici starší sestry. Později se pro ně stala přísnou školitelkou a pečovatelkou, které pro zaneprázdněnost na něhu příliš času nezbývalo. Zcela ve výchově respektovala tehdejší společenská pravidla. Na jejich názory také příliš nedbala. Každou neposlušnost přísně trestala. Nakonec je chtěla dokonce vydědit, tento problém vyvlastnění však vyřešila sama historie. Mitsuko i pro své vlastní děti zůstala mýtem a legendou.

Poběžovický zámek i Pivoň jsou dnes v dezolátním stavu. Původní zařízení, obrazy a relikvie, jež se zachovaly, byly přesunuty na zámek v Horšovském Týně, který Mitsuko velmi často navštěvovala. Orientální předměty jsou v péči Náprstkova muzea v Praze.

5. den – středa 29. července

Autobus: *Nová Ves – Třemešné – Dubec (vystoupí skup. I.) – Malé Dvorce – Stráž (vystoupí skup. II.) – prázdný do Boru – po prohlídce s oběma skup. směr Ostrov – Tisová – Tachov – po prohlídce města a blízkého okolí návrat přes Pernolec – Nové Sedliště – Mlýnec – Přimda – do Nové Vsi. Celkem 62 km.*

Skupina I.: Dubec (490 m) – po modré zn. doprava k chatám u rybníka Chobot (450 m) [2,5] – po žluté zn. doleva přes Jadruž (510 m) [5,5] – do Stráže (450 m) [8,5] – doleva po zelené zn. do Boru (470 m) [14,5].

Tachovský okruh: Tachov (500 m) – po modré zn. do Světců (500 m) [2,5] – doleva po zelené zn. k památníku (560 m) [3,5] a zpět do Tachova [5,5].

Skupina II.: stejně jako skupina I., ale se začátkem až ve Stráži. Celkem 6+5,5 km.

Potřebné mapy: č. 28 a 29.

Zajímavosti:

Dubec – na návrší kostel Archanděla Michaela – pův. gotický, dnes barokní z r. 1748. Jednolodní, na klenbě fresky z cyklu o andělech od J. Wäga. Gotická křtitelnice pod kruchtou. Byla zde i got. socha Piety z r. 1510.

Jadruž – stará chodská ves. Kaple sv. Václava z r. 1851. Nad obcí zbytky barok. kostela sv. Štěpána z r. 1679, zbořen po r. 1945. Na návsi jasan ztepilý (obvod kmene 300 cm). Lidová architektura.

Stráž – již v r. 1331 královské městečko, býv. středisko přimdských Chodů. Na náměstí kostel sv. Václava (doložen r. 1384, upraven barokně 1781, hodnotný interiér, got. Madona z r. 1475) a barokní kašna. Na hřbitově kostel sv. Jana Křtitele z r. 1734, vých. od obce poutní kostel sv. Ducha nad léčivým pramenem, v dnešní podobě kolem r. 1710, hodnotné jednotné zařízení barokní. Za obcí zbytky židovského hřbitova.

Bor – pův. vodní hrad připomínán již v r. 1263, u něj založeno hned ve 13. stol. městečko, obehnané hradbami (zachovány zbytky). Hrad kolem r. 1600 přestavěn na zámek, v 2. pol. 19. stol. upraven novogoticky. Za 2. sv. války i po ní poškozen, dlouhodobě se opravuje. Loreta z l. 1685 – 8 má 4 křídla ambitů, v nádvoří je vlastní Loretánská kaple s Černou madonou a další mariánská kaple. Na náměstí kostel sv. Mikuláše, dnes z r. 1749, věž pozdně got.

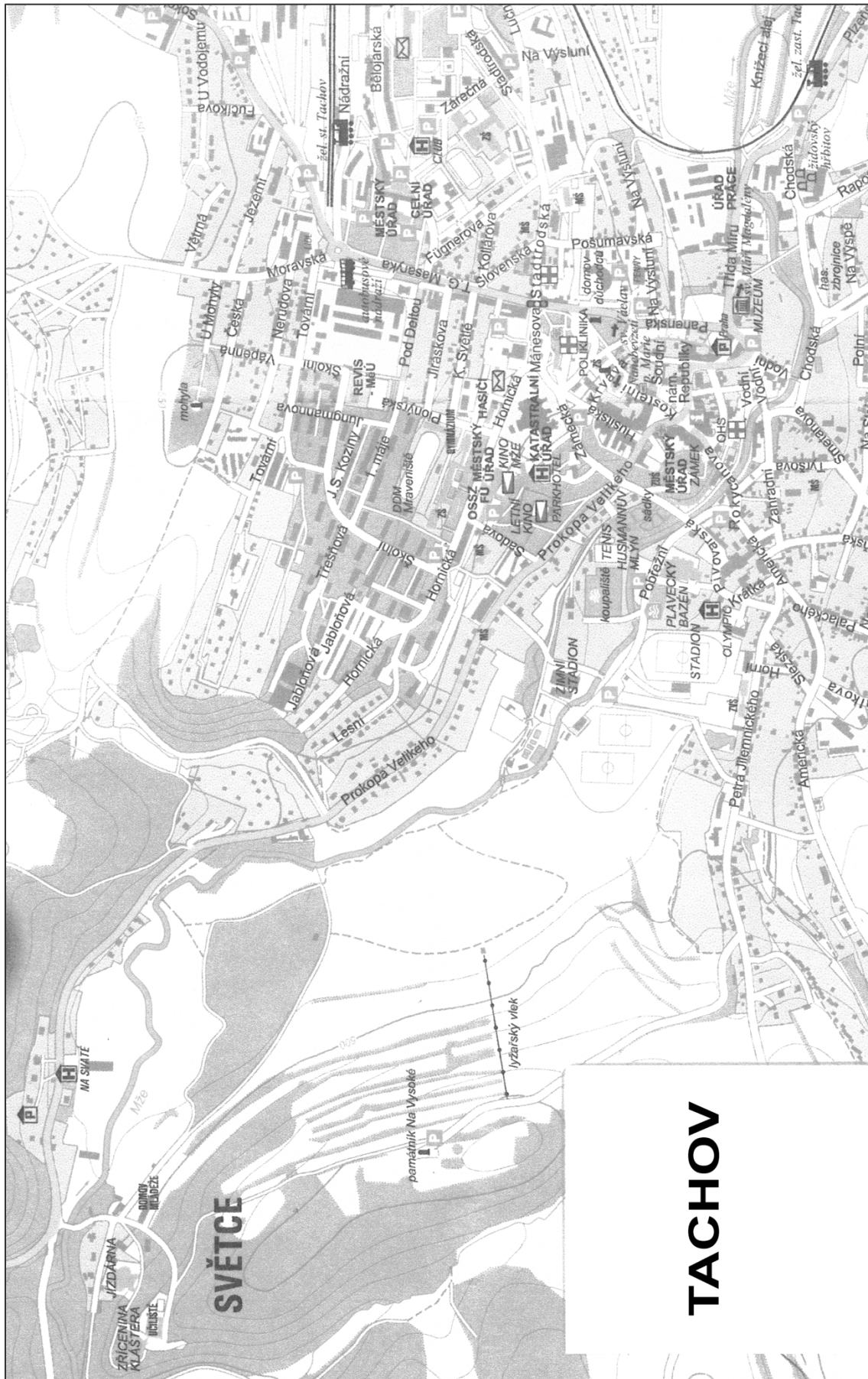
Tachov – ves pod hradem připomínána již zač. 12. stol., kolem r. 1270 založil Přemysl Otakar II. město. Dvojí pás hradeb s 16 baštami dobře zachován. Hrad přestavěn na zámek r. 1664, po požáru upraven klasicisticky v 18. stol. Kostel Nanebevzetí P. Marie raně got. Vícekrát goticky upravován, na zač. 20. stol. regotizován. Kostel sv. Václava, býv. hřbitovní, asi nejstarší městský kostel z 13. stol., dnes goticko-renesanční. Býv. klášter františkánů s kostelem sv. Maří Magdalény (dnes muzeum). Ve městě řada cenných gotických a barokních domů.

Podrobněji viz text na zadní straně mapy č. 28.

Světce – v údolí Mže založen v r. 1639 na místě kaple Čtrnácti sv. Pomocníků klášter paulánů s kostelem, ten za Windischgrätzů přestavěn na zámek, dnes zřícenina. Pod klášterem je pseudorománská jízdárna z r. 1857, druhá největší ve stř. Evropě, oprava téměř ukončena.

památník nad Tachovem – z r. 1971, připomíná vítězství husitských vojsk Prokopa Velikého nad 4. křižáckou výpravou v srpnu 1427. Je tvořen třemi vysokými betonovými bloky, nejvyšší z nich zdobí reliéf ve tvaru kalicha. Bronzová deska znázorňuje popis bitvy.

rod Windischgrätzů – pochází pravděpodobně ze Štýrska, v pol. 16. stol. byli povýšeni do hraběcího stavu. V českých zemích se objevili prvně v r. 1574; koncem 17. stol. získali panství Přerov (Morava) a Červenou Lhotu, postupně i další. Zámek v Tachově, který získali v r. 1784, se stal hlavním sídlem rodu. Z jeho členů se stal nejznámějším Alfréd W. (1787 – 1862) – stal se vojákem, už ve 26 letech měl hodnost plukovníka. Bojoval v napoleonských válkách u Slavkova, u Lipska. V r. 1848 velel pražské posádce a vzpouru krutě potlačil, stejně jako poté povstání ve Vídni. V r. 1849 však byl penzionován, žil v Tachově a věnoval se zvelebování rodového majetku – za něj např. výstavba ve Světcích. Po něm syn Alfréd II. (1819 – 76) a vnuk Alfréd III. (185 – 1927). Po něm tři dcery – žily na Tachovsku až do r. 1945, česká větev W. jimi zanikla, majetek jim byl jakožto Němcům zkonfiskován.

6. den – čtvrtek 30. července

Autobus: *Nová Ves – Přimda – Rozvadov, Nové Domky (všichni vystoupí) – prázdný zpět Rozvadov – Rozcestí – Hošťka – Žebráky – Dlouhý Újezd – Tachov – Studánka – Lesná (vyčká příchod skup. II. a III.) – zpět Tachov – Svobodka – Branka – čeká na styku silnice s červenou zn. (1 km před hraničním přechodem) – přistoupí skup. I. Společně přes Tachov – Pernolec – Nové Sedliště – Mlýnec – Přimda do Nové Vsi. Celkem cca 110 km.*

Skupina I.: Nové Domky (600 m) – beze značky do býv. Hraniček (560 m) [2,5] – doprava po červené zn. býv. Nová Huť (600 m) [4] – Stará Knížecí Huť (690 m) [7,5] – doprava po zelené zn. Huťský rybník (670 m) [10] – doprava po žluté zn. k býv. Zlatému Potoku (700 m) [12,5] – doprava po červené zn. k hájovně Němeček (770 m) [17,5] – býv. Pavlova Huť (710 m) [18,5] – býv. Pavlův Studenec (750 m) [22].

Skupina II.: Nové Domky (600 m) – stejně jako skup. I. až k Huťskému rybníku [10] – doprava po žluté zn. jen 1 km – dál po silničce beze značky k býv. Hedvičině pile (690 m) [12] – doprava po zelené zn. pod zříceninu hradu Šelmberk a k lov. zámečku Ostrůvek (720 m) [14] – Farský les (730 m) [16] – Lesná (640 m) [19].

Skupina III.: Nové Domky (600 m) – stejně jako skup. I., ale jen k býv. Nové Huti [4] – doprava po modré zn. k býv. Schönwaldské Huti (700 m) [7,5] – Lesná (640 m) [11,5].

Potřebná mapa: č. 28

Zajímavosti:

Nové Domky – založeny kolem r. 1700, kostel z r. 1838. V blízkosti se nachází památník likvidace železné opony (23. 12. 1989 ministři zahr. Dienstbier a Genscher).

býv. Hraničky – už v 18. stol. zde sklárna a vysoká pec, pak železné hamry a leštírna skla. V r. 1938 zde bylo 50 usedlostí a 340 obyvatel.

býv. Nová Huť – zaniklé samoty v blízkosti dvou rybníků, připomínány r. 1771.

Stará Knížecí Huť – založena kolem r. 1710, v r. 1939 měla 20 domů a 130 obyvatel. Pomníček obětí pochodu smrti v r. 1945.

býv. Nová Knížecí Huť – u Huťského rybníku, sklárna založena před r. 1738, zanikla r. 1884, ale brusírny pracovaly až do r. 1938. Tehdy zde 7 usedlostí, 70 obyvatel.

býv. Zlatý Potok – ve středověku se rýžovalo zlato, od r. 1737 do r. 1894 zde sklárna, vše zaniklo.

býv. Pavlova Huť – sklárna již v r. 1740 (vyráběly se skleněné tabule, lahve, sklenice, sklíčka do hodinek), zanikla r. 1810. V 19. stol. zde lovecký zámeček, mlýn. V r. 1930 ještě 14 usedlostí, vše zaniklo.

býv. Pavlův Studenec – vznikl na poč. 17. stol. Obyvatelé byli zemědělci, lesní dělníci, knoflíkáři. V r. 1930 zde bylo na 200 domů a 1000 obyvatel. Kostel z r. 1838, věž využívali po r. 1948 pohraničníci jako pozorovatelnu, pak zbořen. Z celé obce existuje jen hřbitov, pietně upravován (Němci).

hrad Šelmberk – vznikl kolem r. 1300, brzy zanikl, zachovány jen skrovné zbytky (příkop, valy). Dílčí rozhled.

Ostrůvek – v 18. stol. zde sklárna, ve 2. pol. 19. stol. zde Windischgrätzové vystavěli lovecký zámeček s anglickým parkem. Zámeček je t. č. mimo provoz.

Farský les – rašeliniště, vzácné rostliny.

Lesná – velká obec, připomínána už r. 1349, v 16. stol. městečkem. V r. 1938 zde 114 domů s 620 obyvateli. Barokní zámeček z konce 18. stol. Kostel sv. Mikuláše pův. gotický, barokně upraven, dnes využíván pravoslavnou církví.

7. den – pátek 31. července

Autobus: *Nová Ves – Přimda – Bor – Nová Hospoda – Planá – Chodová Planá – Zadní Chodov – Broumov (krátká zastávka, vystoupí skup. I.) – Zadní Chodov – Trstěnice – Drmoul – Tři Sekery – Velké Krásné (vystoupí skup. II.) – Stará Voda – Vysoká (vystoupí skup. III.) – prázdný Stará Voda – Dolní Žandov – Okrouhlá – Stebnice – Lipová – Doubrava (čeká na příchod všech skupin). Společně Stebnice – Okrouhlá – Dolní Žandov – Velká Hled'sebe – Planá – Bor – Přimda – Nová Ves. Celkem 180 km.*

Skupina I.: Broumov (540 m) – doprava po červené zn. k rybníku Kajetán (580 m) [4] – býv. Slatina (680 m) [9,5] – býv. Nové Mohelno (7560 m) [13,5] – Střed Evropy (830 m) [17] – doprava Dyleň (940 m) [18] – Pod Dylení (830 m) [19] – Oldřichov – rozcestí nad Kyseleckým Hamrem (550 m) [23,5] – doleva spolu se žlutou zn. k rozcestí Mýtina [24,5] – doleva po žluté zn. směr hranice k Železné hůrce (590 m) [25] – zpět po žluté zn. na rozcestí Mýtina – beze zn. po silnici do obce Mýtina (570 m) [26] a Doubravy (490 m) [28].

Skupina II.: Velké Krásné (690 m) – doleva po zelené zn. k Helmutovu kříži (650 m) [3] – U háje (690 m) [5,5] – Plánský můstek (700 m) [7,5] – Dyleň (940 m) [10,5] – dál doprava po červené zn. Pod Dylení (830 m) [11,5] a pak stejně jako skupina I. do Doubravy [20,5].

Skupina III.: Vysoká (670 m) – doprava po zelené zn. U Alexe (740 m) [1,5] – Dyleň (940 m) [5,5] – zpět po červené zn. Pod Dylení (830 m) [6,5] a pak stejně jako skupina I. [15,5].

Potřebné mapy: č. 2 a 28.

Zajímavosti:

Zadní Chodov – pův. chodská ves, v 17.stol. těžba stříbra, po r. 1948 těžba uranu.

Broumov – poblíž býv. hraničního přechodu Broumov/Mähring. První zmínka z r. 1523, býv. chodská ves. V 18. stol. zde vznikla železná huť a pak válcovna a drátovna – zanikly po r. 1870. Tři záměčky, první z nich (Jánský zámek) je ruinou. Kostel sv. Anny je železobet. hangárová stavba z r. 1935, před ním symbolický hřbitov Němců z 2. svět. války.

Střed Evropy – jeden z více uvažovaných míst v Evropě. Žulový pomník z r. 1865.

Dyleň – druhý nejvyšší vrchol Českého lesa. Je t. č. nepřístupný, býv. vojenský objekt je mimo provoz, ale využíván jako vysílač TV a pro Radio Egrensis.

Železná hůrka – asi nejmladší z býv. činných sopek v ČR, soptila ještě v pleistocénu ve čtvrtohorách (před 400 – 170 tis. lety) – min. dvě erupce.

Doubrava – skanzen lidové domovní architektury chebského typu. Jde převážně o velké uzavřené usedlosti s hrázděnými patry, štíty i hospodářskými trakty, vzniklé na přelomu 18. a 19. stol. V Rustlerově statku z r. 1751 navštívíme soukromé národopisné muzeum.

8. den – sobota 1. srpna

Autobus: *Nová Ves – Bělá n. Rad. - Poběžovice – Postřekov – Klenčí (krátká prohlídka) – Trhanov (krátká prohlídka, vystoupí skup. II.) – Babylon (vystoupí skup. I. a III.). Prázdný do Újezdu, čeká na skup. II., s ní přes Baldov (krátká zastávka) do Domažlic. Po příchodu všech skupin odjezd do Pardubic. Celkem 345 km.*

Skupina II.: po krátké prohlídce Klenčí a Trhanova (460 m) odchod doleva po červené zn. – krátká odbočka beze zn. k hrobu amerického pilota a zpět – Hrádek (585 m) [2,5] – Újezd (500 m) [3]. Po návštěvě pamětní síně odjezd přes Draženov na Baldovské návrší (krátká zastávka) a do Pardubic.

Skupina I.: jako skupina II. přes Klenčí do Trhanova a pak dál k letovisku Babylon (470 m), Po červené zn. kolem jezera a železnič. zast. k Zelenovským rybníkům (530 m) [3] – býv. hájenka Dmout (588 m) [4] – doleva po zelené zn. k Vavřínečkovi (570 m) [5] – Domažlice nám. (430 m) [7,5] – Domažlice parkoviště [8].

Skupina III.: Babylon (470 m) – po rekreaci u jezera odjezd vlakem v 11.17 hod. do zast. Domažlice-město nebo Domažlice hl. n. Odsud pěšky k parkovišti. Celkem 1 km.

Potřebná mapa: č. 63.

Zajímavosti:

Klenčí – chodská ves od r. 1365, od r. 1856 městem. Barokní kostel sv. Martina z r. 1745 jednoduší s kryptou Lamingenů a Stadionů. Rodiště J. Š. Baara a Jana Vrby (muzeum) a skladatele Jindřicha Jindřicha (muzeum je v Domažlicích). Město bombardováno 20. 4. 1945

Trhanov – centrum býv. panství Lamingenů. Jejich zámek z r. 1677, po požáru upraven rodem Stadionů. Lomikar, který zde zemřel, žil v l. 1634 – 1696. Zámek dnes užíván jako penzion. Přilehlý kostel sv. Jana Nepomuckého byl původně zámeckou kaplí z r. 1706. Zámek je rodištěm MUDr. Josefa Thomayera.

Hrádek – výšina nad Újezdem, pomník Jana Sladkého-Koziny z r. 1895 od Č. Vosmíka a Fr. Hoška.

Újezd – chodská ves, rodiště Jana Sladkého-Koziny (1652 – 95). Kozinův statek upraven jako pamětní síň. Ve vsi i další objekty lidové architektury.

Baldovské návrší – místo bitvy mezi 5. křížovou výpravou (pod vedením kurfiřta Fridricha Braniborského a kardinála Cesariniho) a husitskými vojsky (pod vedením Prokopa Holého) 14. 8. 1431. Dodnes na místě vybudován pouze základní kámen pomníku z r. 1931 – připravuje se dokončení. Výsledek bitvy měl vliv na jednání v Basileji a podepsání kompaktát.

Babylon – dnes významné letoviště u velkého rybníka – pův. nazýván Horní pařezovský rybník, a to již v 15. stol. (dno tehdy budovaného rybníka bylo pokryto pařezy z vykáčeného lesa). Později, již kolem r. 1840, nazýván též Babylonský.

Zelenovské rybníky – tři hezké lesní rybníky, napájené říčkou Zubřina. Největší z nich se nazývá Strakov. Přírodní park, vzácní vodní živočiši.

Vavříneček – Veselá hora – po velkém požáru Domažlic v r. 1683 prosili měšťané o pomoc sv. Vavřínce, patrona ohně a pekařů. Kapli pak dala vybudovat v l. 1695 – 8 domažlická mydlářka Zuzana Veselá, po ní nese kopec jméno. Stávala zde i poustevna. Kaple chátrala, v r. 1775 postavena nová. Od 19. stol. proslula jako poutní místo Chodů. Zvláště památná je pouť ze srpna 1939, kdy (již za Protektorátu) byla zakázána, a přesto se jí zúčastnilo na 110 tis. poutníků (slavné kázání monsignora Staška – pak uvězněno).

REKAPITULACE KILOMETRŮ

DATUM	AUTOBUS	SKUPINA		
		I.	II.	III.
SO 25. 7.	330	13,0	7,0	---
NE 26. 7.	15	25,0	18,0	14,5
PO 27. 7.	120	17,5	17,5	12,5
ÚT 28. 7.	105	24,5	17,0	12,0
ST 29. 7.	62	20,0	11,5	11,5
ČT 30. 7.	110	22,0	19,0	11,5
PÁ 31. 7.	180	28,0	20,5	15,5
SO 1. 8.	345	8,0	3,0	1,0
CELKEM	1267	158,0	113,5	78,5